

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.388/2016/5.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,
dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Gömörý András egyéni ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Tamásné dr. Kajati Zsuzsanna jogtanácsos

A per tárgya: adó ügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.30.624/2014/28. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.30.624/2014/28. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 500.000 (ötszázezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint kereseti és 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes főtevékenységként fémáru, szerelvény, fűtési berendezés nagykereskedelmével foglalkozik. Tulajdonosa 2011. július 27-ig a szlovák A. s.r.o. (a továbbiakban: A.S.r.o.), ezt követően J. I. volt. Az A.S.r.o. tulajdonosai 2010. április 15-től a felperes, J. I. és J-né H. I.
- [2] A 2011. július-december időszakban a felperes közösségen kívüli ügylet keretében fémárut vásárolt az orosz O. MK-tól. A termék egy részét a felperes a Seychelle-szigeteki E. LTD (a továbbiakban: LTD) részére adta el, aki azt tovább értékesítette a ciprusi székhelyű, D. LTD-nek. Az áru a D.Ltd-től a B. Kft.-hez (a továbbiakban: Kft.) került, aki azt a felperesnek adta el. A közösségen kívülről induló ügyletek folyamatában áfa fizetési kötelezettség csak a Kft.-nél keletkezett.
- [3] A fuvarozási és a közösségi vámügynöki feladatokat a Kft. megbízásából a T. Kft. (a továbbiakban: T.Kft.) látta el; a szolgáltatást a szlovák T. S.r.o. (a továbbiakban: S.r.o.) bevonásával teljesítette. A fémáru Szlovákiában lépett be a közösség területére, majd a vámkezelést követően közvetlenül a felperes vevőjéhez szállították.
- [4] A D.Ltd. részére a felperes korábbi tulajdonosa, az A.S.r.o. is értékesített acéltermékeket, és a Kft. a D.Ltd-n kívül a szlovák S. a.s.-tól (a továbbiakban: S.a.s.) is fogadott be számlákat. A Kft. ezeket a Közöség területéről történő beszerzéseket is a felperes részére számlázta.
- [5] A Kft. valamennyi ügylet esetében bevallotta, de nem fizette meg az áfát. A Kft. számlái alapján a felperes áfa levonási jogot kívánt érvényesíteni.
- [6] Az elsőfokú adóhatóság a 2011. július-december hónapokra áfa adónemben bevallások utólagos ellenőrzését folytatta le felperesnél. Értékeltek a megrendeléseket, vasúti fuvarokmányokat, közúti fuvarleveleket, minőségtanúsítványokat. Vizsgálatot folytattak le a T. Kft.-nél és felperes vevőinél, az S. Kft.-nél és a F. Zrt.-nél. Nyilatkoztatták felperes ügyvezetőjét J. I-t, J.né H. I-t, a Kft. tárgyidőszaki- és ellenőrzéskori ügyvezetőjét B. P-t és B- A-t, a T.Kft. ügyintézőjét Sz. J-t, a belföldi fuvarozókat: T. Kft., F. Kft., R-né F. I. Megkeresték a ciprusi és a szlovák adóhatóságot.
- [7] Vizsgálták a tagállamon kívüli beszerzés ellenértékének ügyletenkénti alakulását: a felperes az orosz eladótól áfa mentesen nettó 351.575,49 EUR ellenértéken vásárolt, a Kft.-től már 348.673 EUR + 87.168 EUR áfa (157.844.984 forint + 39.192.975 forint áfa) áron. A Kft. alacsonyabb nettó áron értékesített, mint amennyiért megvásárolta a ciprusi cégtől, a különbözet - 85.960,37 EUR -

közelítette a felperes részére kiszámlázott áfa összegéhez. A Községi beszerzések esetén is megállapították, hogy a Kft.-nek az ügyleteken nem volt haszna, a D.Ltd-től beszerzett árut megközelítőleg az áfa összegével alacsonyabb áron értékesítette a felperesnek.

- [8] A revízió adatai alapján az elsőfokú adóhatóság a 2011. július-december hónapokra 59.202.000 forint áfa adókülönbözetet állapított meg a felperes terhére. A 39.193.000 forint adóhiány után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel. Indokolásában a Község területén kívülről származó termékek esetében azt állapította meg, hogy a Kft. és a felperes között valós gazdasági tevékenység nem történt, a Község területéről származók esetén pedig a Kft. és a felperes között független gazdasági tevékenység nem volt. A Kft. nevében kiállított számlák célja, hogy a felperesnél levonható áfa keletkezzen oly módon, hogy azt ne fizessék meg, az összeget végső soron a magyar adóhatóságok számára elérhetetlen harmadik országbeli társaságok részére utalják át. A tudatosan felépített számlázási láncolat a felperes tevékenysége köré épült, a Kft. által be nem fizetett áfa - a termék ellenértékébe beépülve - jelentős részben a LTD részére lett továbbutalva. A Kft. ügyvezetőinek a nyilatkozatából kiemelte, hogy alaptalan az a felperesi hivatkozás, hogy a D.Ltd-től egy bizonyos mennyiség vásárlása esetén 20-25% kedvezményt kapna: B. A. az új ügyvezetője is elismerte, a D.Ltd-vel nem sikerült felvenni a kapcsolatot, de egyébként is kizárólag e-mailban próbálkozott, annak ellenére, hogy ez mintegy 20-25.000.000 forintot jelentett volna.
- [9] Alperes a 2889335363. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Határozatát az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 1.§ (7), 2.§ (1) bekezdéseire, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. tv. (a továbbiakban: Áfa tv.) 119.§ (1) bekezdésére, 120.§ a) pontjára és 127.§ (1) bekezdés a) pontjára, a számvitelről szóló 2000. évi C. tv. (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3), 165.§ (2) és 166.§ (2) bekezdéseire alapította, figyelembe vette az Európai Unió Bíróságának ítéleteit. Értékelése szerint a felperes adólevonási jogát visszaélészerűen gyakorolta, amit igazolnak a Kft. által beszerzett termékek forrásai, annak a ténye, hogy a felperes képviselői tudomással bírtak a láncolatban szereplő ügyletek adókiírássra irányuló jellegéről, hiszen végső soron ők maguk rendelték meg a Kft. nevében a tőle megvásárolandó termékeket.

Az elsőfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során értékelte a felperes ügyvezetőjének J. I-nek a nyilatkozatát, B. P.

tanúvallomását. Jogerős ítéletével az alperesi határozatot - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - akként változtatta meg, hogy törölte az adókülönbözetet, az adóbírságot és a késedelmi pótlékot.

- [11] Értékelése szerint az alperes a Közösségen kívüli, és a Közösségi láncolatokkal kapcsolatos megállapításait nem objektív bizonyítékokra és tényekre, hanem csak feltételezésekre, vélelmekre alapította. A beszerzéseket alátámasztó dokumentumok, az Incoterms és a jogszabályi háttér alapján megállapítható, hogy a felperes az Ltd. megbízása alapján szerezte be az árut, amely ügylet akkor teljesült, amikor az orosz cég a vasúton feladta a terméket. A minőségtanúsítvány a vagonba került, a felperes azt nem látta, és arról sem kellett tudnia, kinek adták el a továbbiakban az árut, így arról sem, hogy ő maga ugyanezen terméket vásárolta vissza. Az ellenőrzési jegyzőkönyv mellékletei között azért szerepel két alkalommal is a minőségtanúsítvány, amit az alperes a felperes terhére értékel, mert az adóhatóság az alperes perben tett nyilatkozata szerint így rendezte el az iratokat: egyrészt az orosz gyártótól-, másrészt a felperes vevőitől beszerzett dokumentumok. A felperes arra is életszerű magyarázatot adott, hogy az eladott és vásárolt termékek paraméterei miért azonosak.
- [12] Nem volt releváns, hogy a Kft. adószámát átmenetileg felfüggesztették, hogy volt-e raktára, hogy a Kft. és a felperes azonos szlovák pénzügyintézetnél vezette számláját, hogy a Kft. a perbeli időszakban veszteséges volt, hogy a vámkezelés milyen eljárással történt. Alperes tévesen tulajdonított jelentőséget a Kft. egyéb működési szabálytalanságainak is.
- [13] A Közösségen belüli termékbeszerzés esetén a felperes szerepe tévesen lett meghatározva, mivel a nemzetközi megkeresésre adott válaszban nem a felperes, hanem az A.S.r.o. lett megemlítve. Az sem állapítható meg, hogy a válaszok pontosan melyik ügyletre vonatkoztak.
- [14] Az alperes által értékelte adatok nem olyan objektív körülmények, amelyekre tekintettel el lehetne vitatni a felperes áfa levonási jogát az EUB Mahagében-Dávid ügyben hozott ítélete alapján. A bizonyításnak nemcsak a kellő körültekintés, hanem a gazdasági esemény megtörténte vizsgálata körében is objektív alapokon kellett volna nyugodni. Az alperes kizárólag a felperes terhére értékelhető körülményekre alapította határozatát, a javára szolgáltatókat figyelmen kívül hagyta.
- [15] Az elsőfokú bíróság értékelése szerint a gazdasági események megtörténtek. Emiatt a kellő körültekintés vizsgálata szükségtelen is. Azt azonban megállapította, hogy az adóhatóság semmiképpen nem jogosult a számlakibocsátó mulasztásainak következményeit a levonási jog elvetésével a felperesre hárítani. Az értékesítési

lánc kialakítása önmagában nem minősülhet adókijátszásnak, tekintettel arra is, hogy a láncolatban a külföldi társaságok szerepe nem egyértelmű, arra nézve az alperes nem folytatott le bizonyítást, csak feltételezéseket rögzített, a „haszon” kifejezést az adókijátszás szinonimájaként használta. Az, hogy a Seychelle-szigeteki, a ciprusi és a magyar társaságok hogyan játszottak össze, és annak mik a bizonyítékai, az alperesi határozatból nem állapíthatók meg. A Kft. esetében az életszerű az lett volna, ha be sem vallja az adót.

- [16] A felperes a perben az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek eleget tett, állításait oly mértékben igazolta, hogy a bizonyítási teher a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 336/A.§ (2) bekezdés alapján átfordult, az alperes azonban nem tudta bizonyítani az általa feltárt tényállást, ekként a bizonyítatlanság következményeit viselnie kellett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását kérte, mert az kirívóan okszerűtlen, az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat tévesen értékelte, megsértve a Pp. 206.§ (1) bekezdését és 339/A.§-át.
- [18] A Közösségen kívüli ügylet esetén az egyes résztvevők közötti értékesítések ugyanazon fuvarokmányokkal lettek alátámasztva. A Közösségen belülről érkező acélipari termékek esetén pedig objektív körülményekkel igazolt, hogy a felek egymástól nem függetlenül működtek.
- [19] Az alperes a felperes adólevonási jogát a jogerős ítéletben foglaltakkal szemben nem a számlakibocsátó érdekkörében felmerült, a felperestől független okok miatt utasította el. Téves az a megállapítás is, hogy az adóhatóság nem releváns tényekre folytatott vizsgálatot. A feltárt bizonyítékok pedig egyértelműen igazolták, hogy végső soron a felperes képviselői egyfelől maguk voltak a Kft. által beszerzett termékek forrásai, másfelől ők maguk rendelték meg a Kft. nevében a megvásárolandó termékeket. B. P. peres eljárás során tett tanúvallomása sem tárta fel a felperes javára szolgáló körülményeket, ideértve a D.Ltd-től származó, csak a felperes által hivatkozott visszatérítést is.
- [20] Az áru azonosságára vonatkozó ítéleti megállapítás is téves, mivel a felperes volt az, aki az adóigazgatási eljárásban az orosz cégtől, illetve a Kft.-től beszerzett termékek tekintetében ugyanazon minőségtanúsítványokat mutatta be, és az egyezőséget támasztották alá a fuvarokmányok is. Ugyancsak tévesen rögzítette

és értékelte az elsőfokú bíróság a szlovák adóhatóságnak címzett és onnan kapott válasz tartalmát. A Kft. működéséből és a pénzügyi teljesítés körülményeiből is okszerűtlen következtetést vont le. A számlakibocsátó adófizetési kötelezettségének elmulasztása elérni kívánt adóelőnyt igazolt, amelyet az alperes az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdéseinek megfelelően bizonyított.

- [21] A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok tilalmazott felülvizsgálatára irányul.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.
- [23] A Kúria előtt a felülvizsgálati eljárásban, annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt, a Pp. 275.§ (1) bekezdésének megfelelően nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. A jogerős ítélet tényállása kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, vagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak is ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése is megalapozhat.
- [24] Alperes felülvizsgálati kérelmében nem arra hivatkozott, hogy valamely bizonyíték bizonyítóereje nem lenne azonos az elsőfokú bíróság által meghatározottal, amely valóban a bizonyítékok felülmérlegelésére vonatkozó indítvány lenne. Álláspontja szerint a jogerős ítéletben rögzítettek nem felelnek meg a tényeknek, a bizonyítékok értékelése volt okszerűtlen. Ennek következtében nem volt akadálya a felülvizsgálati kérelemben előadottak tételes vizsgálatának, érdemi elbírálásának.
- [25] A felperes mind a Közösségen kívülről, mind a tagállamok közötti beszerzések esetén több szereplős ügyletekben vett részt. A többszereplős gazdasági események sorában a láncügylet és a háromszögügylet az Áfa tv. által is elismert létező típusok, ahol az ügyletekben résztvevő személyek áfafizetési kötelezettségét a teljesítési hely határozza meg Áfa tv. 26-27. §-ai alapján. Az ügyletek lényege, hogy ugyanaz az áru több ország társasága egymást követő adás-vételi ügyletének tárgya, amikor is a termék útja (annak fuvarozása) nem követi az egyes számlázásokat, hanem a szállítás közvetlenül az egyébként egymással számlázási kapcsolatban nem lévő legelső értékesítőtől a legvégső beszerzőhöz történik. Ezekkel ellentétben a körhintacsálás vagy láncszerződéses

ügyletek esetén az adózók a tényleges gazdasági eseménnyel szemben, vagy éppen annak hiányában, az ügylet szempontjából irreleváns cégek fiktív számláinak felhasználásával az áfa fizetési kötelezettségük minimalizálására, illetve a láncügylet végén álló cégnél nagy összegű adó visszaigénylésére törekszenek.

- [26] A felperes valamennyi levonási joggal érintett gazdasági esemény kapcsán pro forma az Áfa tv. által elismert ügylettípusban vett részt. A Közösségen kívüli termékbeszerzés esetén a vámáru beléptetése, vámkezelése, a felperes vevőihez történő kiszállítása is ennek megfelelően történt. Az egyes szerződések valós tartalmának, és ehhez képest az esetleges adóelkerülési célzatnak a feltárásakor alperesnek az Art. 1.§ (7) bekezdését kellett alkalmaznia, és a vizsgálatot a teljes lánc áttekintésével, az egymásra ható elemek értékelésével kellett elvégeznie. Láncolatos ügylet esetén az adóhatóság ugyanis nem csak jogosult, de köteles is az éppen ellenőrzött adózón túl a lánc további szereplőit, azok jogügyleteit is vizsgálni, és abból következtetést levonni a lánc másik pontján álló adózóra nézve is (Kúria Kfv.I.35.425/2013/5.szám). Alperes helytállónan járt el tehát akkor, amikor mind a Közösségen kívül, mind a Közösségen belüli ügyletek esetében a lánc valamennyi szereplőjére nézve lefolytatta a bizonyítást.
- [27] A legális láncügylet és a meg nem engedett láncszerződéses ügylet elhatárolásának alapja az adóelkerülési célzat megállapíthatósága. A nyilvánvalóan az Áfa tv. 120.§ a) pontjába ütköző levonási jog gyakorlások mellett az adóelkerülési célzat a láncszerződéses ügyletek többségében az Art. 2.§ (1) bekezdésén keresztül közelíthető meg. Eszerint ugyanis az adójogviszonyokban a jogokat rendeltetésszerűen kell gyakorolni; az adótörvények alkalmazásában nem minősül rendeltetésszerű joggyakorlásnak az olyan szerződés vagy más jogügylet, amelynek célja az adótörvényben foglalt rendelkezések megkerülése. Nem rendeltetésszerű joggyakorlás megállapítására tehát nem csak akkor kerülhet sor, ha a jogügylet célja kizárólagosan (csak) az adóelőny elérése, hanem akkor is, ha az adóelőny elérése uralja a jogügyletet, ha az ügyletre nincs más racionális gazdasági magyarázat (Kúria Kfv.I.35.720/2015/8. (K-H-KJ-2016-372. bírósági határozat) [47] pont).
- [28] A bírósági felülvizsgálat tárgyát képező alperesi határozat mind a Közösség területén kívülről, mind a Közösség területéről származó termékek esetében az adóelkerülési célzatot tekintette az ügyletek egyetlen, kizárólagos céljának, a gazdasági esemény folytatását, megtörténtét erre tekintettel nem fogadta el.
- [29] Kétségtelenül megállapítható, hogy valamennyi ügylet esetében csak a felperesnek közvetlenül számlázó Kft.-nél keletkezett áfa fizetési kötelezettség, aki azt nem teljesítette. Az adóelkerülési

célzat szempontjából közömbös, hogy azt a Kft. bevallotta-e, vagy sem. Az is kétségtelen tény, hogy az egyes résztvevők között kiszámlázott és megfizetett ellenértékek a felperes által levont áfa összegével arányosan csökkentek, gazdasági haszon a Közösségen kívüli beszerzés esetén senkinél, a Közösségen belüli beszerzésnél a Kft.-nél nem képződött, a felperes által hivatkozott D.Ltd-től származó kedvezmény realizálására soha nem került sor. Az ellenértékek alakulása és azok motivációja a levonási jog vizsgálata kapcsán értékelendő objektív körülmény. A felperes az összességében 59.202.000 forint áfa-t mindkét körben adózási szempontból visszaélésszerű tevékenység után akarta levonni.

- [30] Az egységes ítélkezési gyakorlat előmozdítása érdekében, az áfa levonási jog gyakorlása kapcsán alkotta meg a Kúria az 5/2016.(IX.26.) KMK véleményt, melynek 3) pontja szerint ha a gazdasági esemény a számlában szereplő felek között megvalósult, de a számlakibocsátó (vagy az általa befogadott számla kibocsátója) csalárd magatartást valósított meg, az adóigazgatási eljárásban vizsgálni kell, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókijátszásról, adócsalásról. A KMK vélemény kapcsolódó indokolása szerint ebben az esetben a konjunktív feltételek teljesültek: a termékértékesítés/szolgáltatásnyújtás megtörtént, és azt a számlakiállító teljesítette. Az adóhatóság azonban bizonyítja, hogy a számlakiállító, vagy láncszerződés (körhinta csalás) esetén a sorban valamely korábbi adóalany (az általa befogadott számla kibocsátója) csalárd magatartást valósított meg. Kérdésként merül fel, hogy a felperesi adózó adólevonási jogának gyakorlása összefüggésben lehet-e más adóalanyok magatartásával, elveszítheti-e a fő szabály szerint nem korlátozható jogának gyakorlását. E kérdés megítélésénél figyelemmel kell lenni arra, hogy az adócsalás, az adóelkerülés, illetve más visszaélések elleni küzdelem olyan célkitűzés, amelyet az Irányelv elismer és támogat, a jogalanyok az uniós jog normáira nem hivatkozhatnak csalárd módon vagy visszaélésszerűen (Mahagében/Dávid ügy 41. pontja és az ott hivatkozott EUB ítéletek). Ezen küzdelem olyan cél, amely nem csak a számlában szereplő felek közt kell, hogy érvényesüljön, hanem az egész gazdasági láncolatban. Ugyanakkor más adóalany visszaélésszerű magatartása miatt nem veszítheti el a felperesi adózó automatikusan az adólevonási jogát, amely az EUB szerint héa mechanizmusának szerves részét képezi (Mahagében/Dávid ügy 38. pontja). Vizsgálni kell tehát a felperesi adózó tudattartalmát, és az adóhatóság feladata, hogy azon objektív körülmények alapján bizonyítsa, hogy az adóalany tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy a levonási jogának megalapozására felhozott ügylettel az eladó, illetve a szolgáltató vagy az értékesítési láncban korábban közreműködő gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt (Mahagében/Dávid ügy 49. pontja).

- [31] A [29] pontban foglaltak szerint adóelkerülési célzat által uralt ügyletekben a felperes meghatározó szerepet töltött be. A Közösségen kívüli ügyletnél az orosz cégtől beszerzett termék eladója és a lánc végén a vevője is volt egy személyben. Az alperes által bemutatott adatok szerint a felperes az acélipari termékek piacának rutinos résztvevője, a fuvarokmányok alapján az áru mozgásának minden pillanatát akkor is követhette volna, ha nem ő maga a rendszer mozgatója. A minőségtanúsítványok az egyes gazdasági eseményeket külön-külön és önállóan kísérő okmányok: ha eltérő ügyletekhez az adózók ugyanazon minőségtanúsítványt mutatják be, az nem az adóhatóság iratrendezésének komolyan nem veendő következménye lesz, hanem ugyanazon árunak a többszöri értékesítését támasztja alá. Az objektív bizonyítéknak minősülő okmányok alapján - még a minőségtanúsítások esetleges figyelmen kívül hagyása esetén is - a felperesnek pontosan kellett tudnia, hogy az orosz cégtől egyszer már áfa mentesen nettó 351.575,49 EUR ellenében megvásárolt fém termékről fogadott be áfa tartalmú számlákat a Kft.-től úgy, hogy a nettó 348.673 EUR után 87.168 EUR áfa levonási joga keletkezhet.
- [32] A Közösségen belüli termékértékesítés kapcsán objektív körülményként kell értékelni az értékesítés lánc egyes szereplői közötti kapcsolatokat. A felperesnek, a tulajdonosának és a szlovák A.S.ro-nak a személyi összefonódása mind a D.Ltd. - Kft. - felperes, mind a S.a.s - Kft. - felperes láncban meghatározó volt. A Kft. perbeli időszakban működő ügyvezetője B. P. név szerint kizárólag a felperes tulajdonosát J. I-t, az S.a.s. részéről egy kapcsolattartót, S. K-t, valamint egy gazdaságilag igazolható módon sehová nem köthető személyt, M. K-t tudott megnevezni. A szlovák adóhatóság adatszolgáltatása alapján az kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Kft. megrendeléseit mind a D.Ltd., mind a S.a .s. felé az A.S.r.o. alkalmazottja S. T. mellett a felperest is tulajdonló J. I. bonyolította. A felperesnek így akkor is pontos tudomása volt a Kft.-nek a Közösségen belüli adómentes beszerzéseiről, melyek után a felperes kívánt levonási jogot érvényesíteni, ha helytállóak lennének a jogerős ítéletnek a szlovák adóhatóság tájékoztatására vonatkozó [13] pont szerinti következtetései.
- [33] Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az alperes a rendelkezésre álló bizonyítékokból, melyeket a perbeli bizonyítás sem cáfolt, alappal következtetett mind az ügyletek adóelkerülési célzatára, mind a felperes azokról való tudomására. Az elsőfokú bíróság az alperes által feltárt és a perben beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206.§ (1) bekezdésének alkalmazása során mind önmagukban, mind az ügyletek folyamatában tévesen értékelte, és ennek következtében csak okszerűtlen következtetést vonhatott le. Ezért a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdése és 339.§ (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a felperes

keresetét elutasította.

- [34] A döntésre tekintettel a Kúria nem rendelkezett külön a jogerős ítélet Pp. 336/A.§ (2) bekezdés alkalmazhatóságára vonatkozó indokolásának mellőzéséről.

Záró rész

- [35] A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a Kúria a pernyertes alperes elsőfokú és felülvizsgálati költségének megfizetésére.
- [36] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.
- [37] A tárgyalás tartását az alperes nem kérte, a felperes kifejezetten nyilatkozott is arról, hogy nem kéri, továbbá a Pp. 272.§ (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem kiegészítését, a 275.§ (1) bekezdés pedig a bizonyítást zárja ki, így nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. Mindezek következtében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. október 6.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk.
előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró**